

der har været stillet til Retsbetjentenes Disposition paa Ting- eller Raadhusene. Først og fremmest er der med Føje henvist til Boligmangelen. Det skulde nødigt blive saaledes herhjemme, som det synes at være i Norge. Jeg læste for nylig i en Avis, at en Mand, der var udnævnt til Højesteretsassessor i Kristiania, havde maattet frasige sig Embedet, fordi han ikke kunde faa Bolig.

Det foreslaaede Beløb er kalkulatorisk, idet Justitsministeriet endnu ikke helt bestemt kan opgive, paa hvilke Pladser disse Boliger skal bygges. Partiet Venstre vil dog sætte Pris paa at faa forelagt de Oplysninger, som Ministeriet indtil Dato maa have indhentet. Det er beklageligt, at det er saa dyrt at bygge nu for Tiden; men der er dog ingen, der i den Anledning vil ønske, at Retsplejereformens Ikrafttræden skal udsættes. Der bør naturligvis ikke bygges flot, men vi maa dog ønske, at der bygges med en rimelig Forudseenhed, saaledes at disse Bygninger, der nu skal anvendes i en Aarrække, ikke i alt for høj Grad kommer til at bære Præg af det Tidspunkt, hvorpaa de er byggede. Jeg gør denne Bemærkning, fordi man er blevet bange oppe i Aalborg ved at se, at Ministeriet anser det for tilstrækkeligt, at Dommere i en By paa 40 000 Mennesker faar et Embedslokale paa 16 Kvadratmeter til Disposition. Det er lovlig spartansk. Jeg haaber imidlertid, at det høje Ministerium, der i Forvejen har indhentet forskellige Erklæringer fra Retsbetjentene, ogsaa vil høre Retsbetjentene med Hensyn til Indretningen af de forskellige Boliger og Kontorlokaler, der nu skal bygges. Naar der i Motiverne tales om „passende Lejlighed“, haaber jeg, man dermed ikke blot har tænkt paa, at Staten saa vidt muligt skal have en rimelig Forrentning af Byggesummen, men at man ogsaa har tænkt passende paa Dommernes Lønninger. Disse er i Forvejen, naar man tager Hensyn til Prisstigningen, ikke store, og det vilde være meget uheldigt, hvis Embedsmændene skal komme til at lide paa Grund af den Omstændighed, at der er bygget i en særlig dyr Tid. Det er ganske vist et meget stort Beløb, det drejer sig om, men, som det med Føje er anført i Motiverne, Udgifterne til Kontorhold vil jo blive mindsket, naar Staten selv bygger Kontorlokaler. Jeg haaber, at den højtærede Justitsminister ogsaa, naar det drejer sig om Inventar til Kontorerne, vil imødekomme de Ønsker, der maatte fremkomme fra Dommernes Side. Hermed skal jeg

anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling.

**Jessen :** Det er et ret betydeligt Lovforslag, der foreligger, idet det drejer sig om et Beløb af 1½ Mill. Kr. Selvfølgelig maa Beløbet være rent kalkulatorisk; man kan sikkert ikke paa dette Tidspunkt sige noget om, hvorvidt der vil blive Brug for hele Beløbet, eller det muligvis maatte vise sig nødvendigt at anvende endda mere. Jeg anerkender fuldt ud, at det er Statens Pligt at sørge for de fornødne Lokaler til Retsbetjentene saavel til Kontorlokaler som til Beboelse. Navnlige i en Tid som vor, hvor det alle Vegne viser sig vanskeligt at faa de nødvendige Beboelsesrum, maa det være Statens Pligt at drage Omsorg for, at Retsbetjentene faar disse nødvendige Rum.

Det er paa Tide, at vi faar begyndt paa Opførelsen af disse Bygninger, idet der ikke er ret lang Tid, til Retsplejeloven skal træde i Kraft, og det skulde nødigt blive saaledes, at man kom til at staa uden Lokaler til den Tid. Vi er derfor fra vor Side rede til at gaa med til, hvad der er nødvendigt for at føre Retsplejeloven ud i Livet, naar Tidspunktet dertil kommer. Det er beklageligt, at det netop falder paa en Tid, hvor det er saa dyrt at bygge, men det bliver neppe billigere, og derfor kan jeg ikke anbefale den Tanke, som jeg ved har været fremme, nemlig at man skulde forsøge midlertidig at leje Lokaler til de paagældende Embedsmænd. Dels er det saaledes, at man overhovedet slet ikke kan faa disse Lokaler, og dels tror jeg ikke paa, at det i nogen overskuelig Fremtid vil blive nævneværdigt billigere at bygge, saa man af den Grund skulde udskyde Tidspunktet.

Det vilde naturligvis have været ønskeligt, om det havde været muligt at faa nærmere Oplysninger fra Ministeriet om, hvorledes disse Beløb er tænkt anvendte, men det siger sig selv, at det ikke er muligt. Jeg turde dog maaske udtale det Ønske, at Ministeriet i nogen Grad vil holde Rigsdagen, maaske igennem det Udvalg, som jeg formoder skal nedsættes om Sagen, a jour med, hvorledes Sagen skrider frem, og hvorledes man i det hele taget tænker sig den ført ud i Livet. Det kunde dog have Interesse for Rigsdagen at være nogenlunde paa det rene med, hvilke Bygninger man tænker paa at opføre, selv om det maaske vilde være for meget at forlange, at Rigsdagen fik Lejlighed til at gøre sig bekendt med Teg-